

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága mint felülvizsgálati bíróság a dr. K. K. jogtanácsos (jogtanácsos címe) által képviselt felperesnek (felperes címe) a dr. Lantos Bálint ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt alperes (alperes címe) ellen megtérítés iránt az Egri Városi Bíróságon 20.G.20.465/2006. számon megindított, és a Heves Megyei Bíróság 2.Pf.25.076/2008/4. számú jogerős ítéletével befejezett perében - melybe F. T. meghatalmazott (meghatalmazott címe) által képviselt **beavatkozott** (beavatkozott címe) - az alperes 52. sorszámú felülvizsgálati kérelme alapján - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartja. Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 15.000 (Tizenötezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget. A saját felülvizsgálati eljárási költségét az alperes maga viseli.

I n d o k o l á s :

Az alperes gyermeke az alperes gépjárműjével 2005. február 11-én közúti balesetet okozott. A nevezett a gépjárművel nekiütközött a menetirány szerinti jobb oldali parkolóba bekanyarodni szándékozó és **ZY** által vezetett gépjárműnek, amely az ütközés következtében nekisodródott a parkolóban álló személygépjárműnek. E cselekménye miatt a szabálysértési hatóság az alperes gyermekét pénzbírsággal sújtotta megállapítva, hogy a balesetért őt terheli a felelősség. Az Egri Városi Bíróság a szabálysértési eljárásban hozott végzésével a szabálysértési hatóság határozatát hatályában fenntartotta.

A baleset idején az alperes gépjárműve ki volt vonva a forgalomból és nem rendelkezett kötelező felelősségbiztosítással, ezért a károsultnak - a beavatkozónak - a kárát megtérítette, majd keresetében 1.386.559 forint tőke és ennek késedelmi kamatai

megfizetésére kérte az alperes kötelezését. Az elsőfokú bíróság a másodfokú bíróság által helybenhagyott ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 1.386.559 forintot valamint ezen összegnek 2006. február 14-től számított törvényes mértékű késedelmi kamatait.

A bíróság a balesetben részes személyek és a szemtanúk vallomása, az okiratok és a perben kirendelt igazságügyi szakértő szakvéleménye alapján a peradatok együttes számbavétele és mérlegelése útján állapította meg azt, hogy a baleset akként következett be, hogy a beavatkozó az egyirányú úton balra húzódott, a jobbra kanyarodás érdekében irányjelzőt használt és a kanyarodás közben hajtott bele **XY** a gépjárművébe. Emiatt a baleset bekövetkezéséért kizárólag XY-t terheli a felelősség, így a felperes által a károsultnak kifizetett összeget az alperesnek a 190/2004 (VI.8.) Korm.r. 15. § (7) bekezdése alapján kell megfizetnie.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletével egyetértve, azt indokai alapján hagyta helyben.

A fellebbezésben elfoglalt érvelés kapcsán arra mutatott rá, hogy amennyiben a beavatkozó a balra kanyarodás és jobbra irányjelzéssel bizonytalan forgalmi helyzetet teremtett, az alperestől az lett volna elvárható, hogy az útviszonyok figyelembevételével, megfelelő követési távolság tartásával a tisztázatlan helyzetet fékezéssel kivédje és az utca elején elhelyezett előzni tilos tábla figyelmen kívül hagyásával az előzést jobbról ne kezdje meg.

A jogerős ítélet megváltoztatása és a felperes keresetének elutasítása érdekében az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. Álláspontja szerint a bíróság a bizonyítékokat okszerűtlenül értékelte, ítélete végkövetkeztetése sérti a KRESZ 29.§ és 31.§-ában foglaltakat, a Ptk. 346.§ (1) bekezdésében írtakat és kizárólag arra alapítja a balesetért való felelősséget, hogy a kanyarodó gépjármű vezetője irányjelzést adott. Álláspontja szerint mindkét járművezető magatartása eredményezte a balesetet, a károsult a jobbra jelzés és balra kanyarodás tényével tisztázatlan forgalmi helyzetet teremtett, a kanyarodás előtt nem győződött meg a mögöttes forgalomról és a tényleges kanyarodásnál a fokozott óvatosság követelményét nem tartotta be. Előadta, hogy a cselekmény jogi értékelése során a BH 1998. 413. számú jogeset iránymutatása szerint felelősség kérdése csak az adott közlekedési helyzetre irányadó valamennyi rendelkezés együttes vizsgálata alapján és nem csupán az egyik járművezető közlekedési magatartására vonatkozó szabályok értékelésével dönthető el. Hangsúlyozta; a Ptk. 346.§ (1) bekezdése alkalmazásával, közreható magatartása alapján mindkét fél köteles viselni a saját kárát, mivel az alperes a harmadik személy kárát megtérítette, a beavatkozó saját kárának viselésére köteles.

A beavatkozó ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Hangsúlyozta, hogy a jobbról előzést a KRESZ kifejezetten tiltja, az irányjelző jelzéséből az alperesnek észlelnie kellett a jobbra kanyarodási szándékot.

A felülvizsgálati ellenkérelmében a felperes ugyancsak a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a felülvizsgálat Pp. 275.§ (2) bekezdésében írt korlátai között vizsgálva megállapította, hogy az alperes rendkívüli perorvoslati kérelme nem megalapozott.

A jelen ügyben alkalmazandó a gépjármű üzemmentartójának kötelező felelősségbiztosításáról rendelkező 190/2004. (VI.8.) Korm.r. 14.§-ának (1) bekezdése értelmében a károsult a biztosítási kötelezettség ellenére szerződéssel nem rendelkező üzemmentartó gépjárműve által okozott kárának megtérítése iránti igényét a kártalanítási számla kezelőjével szemben is érvényesítheti. A károsult kárát a kártalanítási számla kezelője köteles megtéríteni. A perben nem vitás tényállás értelmében a felperes mint a kártalanítási számla kezelője a fenti rendelkezés alapján térítette meg a károsult kárát, majd ugyanezen rendelet 15.§-ának (7) bekezdésében biztosított jogosultságával élve követelte vissza a megtérített összeget a gépjármű üzemmentartójától. E megtérítési kötelezettsége alól az alperes annak bizonyításával mentesülhet, hogy a felperes a térítési kötelezettsége hiányában teljesített, mert a kárt nem, vagy nem teljes mértékben az alperes okozta.

A Ptk. 346.§ (1) bekezdése értelmében az alperes és a beavatkozó egymás közti viszonyában a felelősség általános szabályait kell alkalmazni. A bíróság a jogerős ítéletében a bizonyítékok egyenkénti számbavétele, értékelése és egymással való összevetése alapján foglalta el azt az álláspontját, hogy a baleset bekövetkezéséért kizárólag XY-t terhelte a felelősség; a KRESZ 34.§ (3) bekezdésével ellentétben, az irányváltoztatási szándékát jelző gépkocsit jobbról előzte.

Az „előzni tilos” közlekedési jelzőtábla nemlétére vonatkozó, a felülvizsgálati eljárásban csatolt iratokat a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275.§ (1) bekezdése alapján mellőzte.

A jogerős ítélet nem sértette a KRESZ-nek az irányváltoztatásra, irányjelzésre illetve a bekanyarodásra vonatkozó [KRESZ 29.§, 31.§] szabályait sem. A felülvizsgálati kérelemben felhívott és a büntetőjogi felelősség körében irányadó kérdéseket taglaló eseti döntés az alperes megtérítési kötelezettsége alóli mentesülés szempontjából nem vehető figyelembe.

A Legfelsőbb Bíróság a fentiekben kifejtett indokokkal a jogerős ítéletet a Pp. 275.§-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta. A Pp. 270.§-ának (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése értelmében kötelezte az alperest felülvizsgálati eljárási költségének megtérítésére.

Budapest, 2008. november 5.

Dr. Horeczky Károly a tanács elnöke s.k., Csánitzné Dr. Csiky Ilona
előadó bíró s.k., Dr. Kiss Mária bíró s.k.

Sipos

a kiadmány hitelével:

tisztviselő